

Slagtryk

tidsskrift for
digte & kortprosa

Februar 2017

Slagtryk
tidsskrift for digte & kortprosa

nr. 01 - 2017

Copyright
Forfattere & Slagtryk

Forfattere
Stine Bork Kristensen, Robert
Henningsson, Hans Karup, TR Kirstein,
Anna Møller, Kirsten Nørgaard og
Asger Schnack

Kontakt
sendind@slagtryk.dk

Ansvarshavende redaktion
Erik Scherz Andersen
Lasse Skjold Bertelsen

Først publiceret:
<http://slagtryk.dk/category/17-02/>

Udgivet af Kronstork

ISSN
1904-8165

Opsætning
Erik Scherz Andersen

Forside
Anne Mortensen

Tidsskriftet Slagtryk er støttet af Statens Kunstfonds Litteraturudvalg.

STATENS KUNSTFOND

Asger Schnack

Dialog

Der var kun et lagen imellem os
men også en afstand
du talte med nakken
fordi vi lå med ryggen til hinanden
jeg spurgte med et tøvende knæ
hvor er du er du her
vi vendte og drejede os
under bruseren kunne ingen af os huske
hvad vi havde talt om
der var kun en vandmængde imellem os
men også et afløb
jeg spurgte ses vi igen hvornår ses vi
du talte med huden omkring øjnene
hvor du havde anlagt en landingsbane
for tanker på flugt
der var kun tiden imellem os
men også et ophør

Stine Bork Kristensen

Ida og Vilhelm

Ida: Forude bed vi fra os
i et blødt og gyldent lys

Vilhelm: Nu er maleriet næsten færdigt

Ida: Det forladte grå hus

Vilhelm: Hvis gule mure vokser fra hånd til hånd

Ida: Vil du åbne et vindue for mig?

Vilhelm: Så lyset når ind

Ida: Så mørket kommer ud

Vilhelm: Ja

Ida: Det er umuligt at sige om det er
en af de kolde sommerdage

Vilhelm: Eller en varm vinterdag

Ida: Når vi ses igen

Vilhelm: Hvis vi ses igen

Ida: Den fjollede hat

Vilhelm: Jeg er glad for fjeren

Ida: Men fjeren er ikke grå, den er hvid

Vilhelm: Ja, her passer den jo ind

Ida: Og mine knugede hænder, som om jeg sagde nej?

Vilhelm:

Ida: Ja, jeg ved det, det er sådan, du ser mig

Vilhelm: Er du ikke glad for knapperne, som de løber op og ned ad jakken

Ida: Knapperne er udemærkede

Vilhelm: De er vellykkede, ligefremme, kække

Ida: Hvid er uskyldens farve.

Vilhelm:

Ida: Ærbødighed, ægteskab, fødsel

Vilhelm: Vinter, sne, intethed

Ida:

Vilhelm: Hvide fjer bliver grå med tiden

Ida:

Vilhelm: Der er flere farver i den grå

Ida: Gråt er alt?

Vilhelm: Det er ikke det jeg siger

Ida: Alt er gråt?

Vilhelm: Du ser ikke

Ida: Jeg ser og ser

Vilhelm: Den grå fjer

Ida: Jeg sagde ja

Vilhelm: Jeg maler nej

Ida: Du gør med andre ord hvad der passer dig

Vilhelm:

Ida: Fjeren var hvid nu er den grå?

Vilhelm: Med tiden, ja

Ida: Hvad skal vi her?

Vilhelm: Se træerne, så nøgne at de skutter sig,

Ida: Lettere foroverbøjede som belæste mænd

Vilhelm: Og kvinder

Ida: Vilhelm

Vilhelm: Kom, vi skal tættere på

Ida: Jeg fryser

Vilhelm: Jeg fryser også

Ida: Så lad os gå hjem

Vilhelm: Vi er lige kommet

Ida: Det føles som en evighed

Vilhelm: Evigheden

Ida: Den er i træerne og i lyset, ja jeg ved det

Vilhelm: Og i dig Ida

Ida: "Og i dig Ida"

Vilhelm: Se sneen

Ida: Det er sneen, der ser på os Vilhelm, fra alle sider
det store hvide overblik

Vilhelm: Kys mig (Ida ler og kysser Vilhelm)

Vilhelm: Her må det være... perfekt... se lige det lys bag træerne

Ida:

Vilhelm: Sneen mod de mørkebrune stammer... bakken der fuldender

Ida: Verden, Vilhelm, den vender det hvide ud af øjnene, når den ser på os

Vilhelm: Ti stille... nu begynder vi

Kirsten Nørgaard

*Som tak for de digte, du gav mig,
sender jeg dig lidt te. – Uan Tie*

人

En grå kappe lægger sig over Orvieto.
Tågen fotograferes, fordi den er smuk.
Tågen er so-me-smuk.
Tågen bølger over en kop te
over en strøm af billeder,
tågen mellem mange tåger.

Jeg følger Ai Weiwei på Instagram.
Han følger
med flygtningestrømmene
rundt i Europa.
Kinesiske turister udvider
deres horisont
i Orvietos undergrund.
En somalier sælger
kopitasker syet af kinesere
i Napoli.

Kineserne kommer.
*Ofte ser man deres hænder
glide frem af ærmets silke,
lystigt vipper deres huer.*
Kineserne kommer.
Kineserne kan ikke tåle mælk.
Kineserne kan ikke tåle alkohol.
Kineserne kan inta säga "R".
Kineserne syr med lang tråd.

Kinesiske turister flakser rundt
med deres regnslag i min
hverdag.
I min tåge.

人人

*Nede i dammen svømmer den store fisk,
dybt i det grønne mørke, hvor sivene gror.
Kejseren er i Hao.*

Ai Weiwei henter sit kunstværk hjem
fra Aros i protest.
*Naadige Herre - slot og paladser er dine,
kriegerer ejer du, kvinder duftende vin.
Jeg har bare en luth og nogle bitre sange.
Syng. Syng ikke for højt. Ring hjem
til din kone, boghandler. Sig, du har det godt.
Du er borte. Tidevandet naar min dør.*

人人人

*Nede i dammen ligger den store fisk.
Timerne går i Hao, solen staar højt.
Kejseren holder gilde.*

Kinesernes gamle digte
går gennem engelsk og norsk
før de når mig
på gammeldags dansk.
*...der er vin nok at drikke i dette hus,
mens jeg skriver min sang
til poesiens dyrkere.*

Poesiens nye dyrkere
er "lower body poets".
Urban underkrop, night life, tåge
og smog.
Den nedre krop arbejder over.
Og over. Og over.
Den kaster sig ud
fra fabrikkens tag sammen
med resten af kroppen.
*Forkullede strimler af papir
flagrer som sommerfugle for vinden.*

人人人人

*Alt jeg møder er nye ting,
hastig kommer alderdommen mod dem.*

Når jeg bliver gammel
vil jeg være ligeglad med, om skriften
er lodret eller vandret.

Om den er vandret op på en skråning
for at blive gammel i fred.

*Mens jeg skriver mine vers,
ser jeg fra mit vindu
bambusstængerne svaje i vinden.*

Når jeg bliver gammel
bliver jeg hægtet af
mig med min skråskrift
mit spidse navn
skrevet med en blyant
med en vaklende spids.

Jeg maler med min pensel mine tankers tegn.

Det er sundt at lære et nyt sprog.

At skrive med vand på en stor flad sten.

At skrive breve til dueslagene i Orvietos undergrund.

人人人人

*Nede i Dammen sover den store fisk,
Himlens libeller, døser, luften er hed.
Kejseren drikker tæt.*

Kineserne vil købe Milan, det er en stor omvæltning for
italiensk fodbold. Kina elsker fodbold,
at vinde VM i fodbold er en del
af kinesernes genrejningsplan.
Og mandarinerne taler alvorligt om dybe ting.
Du Fu ville samle alle verdens lærde
under samme tag. Det regnede ind
gennem hans tag. Hans børn døde af sult.

Kineserne laver hårbånd
af brugte kondomer.
Tågen svæver over underkroppen.
Tågen skjuler de flaksende turister
i Orvietos undergrund. Tågen lægger sig
over tusindvis af evige
tegn.

*Da digtet var færdigt, hæved' jeg panden
og mærkede dryp af regn...*

Sakset samsang med en gammel bog
(*"Blomster fra de kejserlige haver"* v. Arne Dørumsgaard, 1959)

Robert Henningsson

Vi skulle have syet
en tysker ind i det brudeforhæng
Ernst Jünger ville have bifaldet
det sammentræf
af tilfældigheder
der bragte os sammen
i en fælles udtrykt realisme.

Sproget er en anden verdens pegefinger
som peger på sig selv
som var der ikke andet at give
denne verden
end fingeren.

Mellem *jeg* og himmel
er en konvolut
af bevægelse
og harmoni
kun havets dyb
står ufortalt
som en postkasse
på Kirsebærvej
der aldrig mere tømmes.

Nogle gange
kan jeg
blive lige så tom
som et spejl
uden at vide af det
kan jeg få folk til at rødme
blot ved at gentage
hvad de siger.

Hans Karup

Dialog mellem skole og hjem

Læreren er bange for forældrene læreren er bange for eleverne for eleverne er børn af forældrene læreren er bange forældrene ved de har magten eleverne ved de har magten for de har mor og far på deres side når de fortæller derhjemme om læreren og om hvor uretfærdigt alting er så skal mor nok skrive til læreren og så skal der indkaldes til møde til ekstraordinært forældremøde og så orker læreren ikke at skrive hjem om hvor grimt eleven taler til læreren og om hvor dårligt eleven opfører sig for så skriver mor til læreren og beder om et møde og til inspektøren og klager og forlanger ekstraordinært forældremøde og hvis det ikke er nok møder far op på inspektørens kontor og sætter tingene på plads og eleven ved det er sådan det er og bliver og læreren ved det og eleven ved at læreren ved det og har carte blanche til at opføre sig præcis som det passer eleven for det er også for dårligt og hvor er forældresamarbejdet hvor er forældresamarbejdet?

Læreren står ved tavlen faget er ydmygelse læreren ved at siger han det forkerte ord er han fortabt alt går direkte hjem til mor og far så han sveder og de griner over det og hvis eleverne lærer for lidt er det også hans skyld for da de havde Preben var de blandt de bedste og da de havde Preben var der meget mere ro i timerne og han var heller ikke så sur som dig og min far kommer snart op og overværer dine timer for selv at se hvad der er galt og du ved at vi vil sidde helt stille netop i de timer og du vil stadig hakke i det fordi min far sidder med korslagte arme og stirrer på dig når han da ikke skriver alle dine fejltagelser op i sin lille notesbog som bliver afleveret på kontoret og så kommer inspektøren også og overværer dine timer og du bliver frataget klassen det er kun et spørgsmål om tid og du ved det og vi ved det og mor og far ved det og hvor er forældresamarbejdet hvor er forældresamarbejdet?

Læreren tør ikke åbne for forældreinfra læreren ved der er beskeder fra forældrene og det er dem der fylder ikke det faglige det er beskederne fra forældrene der bliver ved med at køre rundt i hovedet når læreren kører hjem handler ind laver aftensmad ser tv forbereder sig og prøver på at sove spiser morgenmad og kører i bil igen på vej til arbejde læreren ved at hvis han ikke åbner bliver problemerne bare større men han tør ikke læreren overvejer at melde sig syg så han ikke behøver afholde forældremøde læreren tør ikke står overfor alle forældrene det er værre end at have deres børn eleverne en hel klasse med kritiske forældre der ikke har gået på lærerseminariet men tror at de ved alt om hvordan man skal undervise fordi de selv har gået i skole engang og han ved hvad de vil sige hvor er forældresamarbejdet hvor er forældresamarbejdet.

Læreren har igen fået en ubehagelig besked på forældreintra hver morgen når han møder på arbejde skal han og de andre lærere starte med at åbne intra så de kan se om de skal være vikarer og andet nyt blandt andet beskeder læreren har nogle gange åbnet intra om aftenen hjemme for ikke at skulle starte dagen med at læse beskeder fra forældrene og skulle bruge timer og frikvarterer på at tænke på hvad han skal svare men det gør han ikke mere da han derefter ikke har kunnet sove da deres ord har kørt rundt i hans hoved og han har tænkt og tænkt på hvad han skulle svare så nu åbner han om morgenen som de andre han kan se mange af forældrene har skrevet beskederne sent om aftenen det virker som om der har været en masse galde de skulle af med det skrevne ord virker så stærkt og ofte hårdere når man ikke kan høre tonefald og se hinanden i øjnene ved forældrene mon det?

Til Læreren

Katrine burde selvfølgelig have været sammen med eleverne i 7. klasse. Niveauopdelt på den måde som jeg nu forstår det er, er jeg forundret og meget uforstående over for, at en så faglig dygtig og kvik pige som Katrine ikke er på det bedste hold??? Her var muligheden for at give Katrine nogle udfordringer, motivere hende. Hvem har taget den beslutning, jeg har brug for en forklaring? En anden forælder har ligefrem henvendt sig til mig i dyb undren over Katrine ikke var i 7. klasse, nu hvor det var niveauopdelt. For mig giver det ingen mening at lave forskellige hold hvis de dygtigste elever ikke kommer på de "bedste" hold.

Jeg må sige, at det bekymrer mig, at lærerne på nuværende tidspunkt ikke ser hvad Katrine rummer, det troede jeg faktisk var tilfældet. Jeg ved dog, at Preben hurtigt blev klar over det, da han underviste klassen. Det er vigtigt ikke at overse de elever, der laver deres ting, opfører sig ordentlig, er sød ved andre, ikke larmer eller kræver ekstra opmærksomhed.

Katrine laver altid sine ting, når dem i øvrigt i skolen og laver månedsopgaver på et og to klassetrin højere. Hun læser meget og godt, hun har aldrig fejl i diktat, tegner og skriver godt, er meget kreativ og fantasifuld, en virkelig kvik pige, der også gerne laver ekstraopgaver når hun hurtigt bliver færdig. Det er vigtigt for hende at klare sig godt, også til sine fritidsinteresser, hvor hun har gået til svømning i flere sæsoner og har det sjovt.

Jeg er frustreret over, at når man vælger at niveauopdele fejlplacerer Katrine. Hun vil rigtig gerne have været i 7. klasse. Nu er Katrine ikke den type, der åbenlyst brokker sig, men ved hun har været ked af at gå glip af noget.

Katrine har to år tilbage på skolen, det er vigtigt for mig at få bekræftet der fremover bliver lagt mærke til hvad hun kan, at hun bliver sat sammen med andre dygtige elever, ikke bliver overset fordi hun er sød og stille, men bliver udfordret, får spændende opgaver og dermed fortsat trives på skolen. Hvor er forældresamarbejdet.

Med venlig hilsen Lise

Læreren tænker stadigvæk over hvad han skal svare på de seneste forældrehenvendelser på intra for når han først har trykket sendt så står det der og kan ikke trækkes tilbage måske forældrene endda vil videresende det til inspektøren inspektøren siger at man kan ringe til forældrene i stedet for at skrive da det ofte virker bedre og ikke så hårdt som det trykte ord og det er rigtigt men læreren har bestemt ikke lyst eller mod til at ringe han ved aldrig hvad han skal svare når de begynder og bliver usikker og alt bliver kun værre når han skriver kan han tænke over hvad han vil svare læreren formulerer en masse svar inde i sit hoved alt det han har lyst til at skrive nej Katrine er ikke fejlplaceret det er mig der er den professionelle og bedst kan bedømme det stiller du også den slags krav til bilmekanikeren for eksempel men det svarer han selvfølgelig ikke men derimod Katrine kunne sagtens være på det hold men der var ikke plads til flere næste gang skal hun nok komme med.

Til Læreren

Brian kom hjem og sagde i går at klassen skal have emneuge i uge 24, men da vi har fået Brian fri i uge 24 og uge 25. dette fik vi ugen efter vinterferien, dermed er det da skolens pligt at indrette sådanne ting efter den viden. Brian har jo også brug for og behov for at deltage. Jeg håber at det vil blive rettet til uge 23 eller 26. Ellers bliver jeg nødt til at spørge hvor er skole-hjem samarbejdet

Håber at høre fra dig

God weekend

Hilsen Åse

Læreren overvejer hvad han skal svare på henvendelsen om at han burde flytte emneugen så den ikke kolliderer med den uge hvor Åses dreng skal med familien ned og se Le Mans læreren synes det er utroligt at man som forældre kan få sig selv til at skrive en sådan besked og han har mest lyst til at skrive at hvis hun ønsker at tage sin dreng ud i skoletiden udenfor ferierne så er det hendes ansvar og så må hun forvente at han vil gå glip af noget i skolen og hun desuden fik en årsplan på det første forældremøde da skoleåret startede og der har hun hele tiden kunnet læse at der var emneuge netop den uge læreren ligger om natten og har alle ordene klar i sit hoved lige til at skrive ned han er så han dirrer men han ved når det bliver morgen at han aldrig vil kunne skrive det og derfor overvejer læreren hvad han skal svare på henvendelsen om at han burde flytte sin emneuge så den ikke kolliderer med den uge hvor drengen læreren har i skolen skal til Le Mans.

Læreren starter hver morgen med en syngende lussing når han åbner intra og læser beskederne fra forældrene de har skrevet aftenen før og imens de følelser stadig kører rundt i krop og sjæl vakler han ud i klasserne og skal undervise eleverne mange beskeder handler om det samme at det også er for dårligt at han og de andre lærere ikke gør noget og om krav til alt det læreren burde gøre da læreren kommer ned i klassen er det første han bliver mødt med en elev der siger nå har du læst beskeden fra min mor læreren undrer sig over at eleven ved at moren har skrevet og han spørger om hvad hun skriver og det ved eleven også for han svarer at min mor vil have møde med dig med det samme og det er ganske rigtigt også det moren har skrevet til læreren vi vil have møde med det samme og det skal være på mandag klokken 14.

Anna Møller

Det, jeg mener, er (monolog for to)

Hvis du lader mig tale ud, så var det faktisk ikke min mening at kalde dig intolerant.

Jeg mente bare: Der findes større problemer, end om jeg var mere eller mindre beruset lørdag nat, og det er faktisk ikke noget, du som sådan skal bekymre dig om.

Holocaust fx, du kan bekymre dig om Holocaust.

Verdens ondskab, folkeforførelse, hvorvidt tredje verdenskrig er på vej eller ej, om terrorisme efterhånden er en folkesygdom. Alt det andet er jo betydningsløst i forhold til *det*.

Og du er heller ikke køn, når du er bekymret. Den der panderynke mellem dine ellers så bedårende øjne, den er ikke attraktiv, den er ligefrem frastødende. Os, der ellers var så forelskede engang, alle de lange blikke, nu står vi her og kaster beskyldninger mod hinanden, jeg spekulerer på, hvor det gik galt. Hvornår –

Lad være med at se på mig på den måde, du ved godt, at jeg hader det. Det er det dømmende blik, det er øjnene, der prøver at lægge hele ansvaret på mine skuldre, og det er ikke retfærdigt. Der er så mange ting, jeg ikke er herre over, det kan ikke kun være min skyld det hele, og ja, her kunne jeg også præsentere Holocaust-argumentet igen.

Og nej, jeg ved ikke præcis, hvad der skete. (Jo, Holocaust ved jeg jo, men lørdag nat).

Vi fik sådan nogle ja, jeg har lyst til at kalde dem lyserøde drinks. De smagte fantastisk, jordbær og sprut og sirup, mit lille hjerte skælvede! Du ville have gjort det samme, jeg ved bare, du ville have gjort det samme: Du ville have drukket drinksene, du ville have danset, du ville have blevet der hele natten ligesom mig.

Som om.

Jeg havde godt sagt JEG HAVDE GODT SAGT at jeg ville komme sent hjem, havde jeg ikke? Og det var bare det, der skete: Jeg kom sent hjem.

Jeg havde røget cigaretter (det indrømmer jeg), og jeg havde drukket for meget (det indrømmer jeg også).

Men jeg havde taget en taxa (det var aftalen), og jeg vækkede dig næsten ikke. Det er ikke min skyld, du ikke kan sove, kald det bare angst, hvis du vil, men du kan vel tænke på noget andet. Du kan –

Du kunne fx tage en pille eller du kunne lade være med at se tv til langt ud på natten. Reality giver mareridt, det har jeg sagt til dig flere gange.

Du kunne du skulle prøve at være lidt mere omfavnende, ja prøve ligesom at se tingene fra flere perspektiver af. Nogle ville jo ja jeg tror de ville kalde dig en racist faktisk. Snæversynet, blikket rettet mod den lille næsetip. Ha! De ville måske sige til dig sådan her: prøv! Prøv at se tingene fra en ny vinkel freksempel, prøv

Prøv at prøv ligesom at elske al den mangfoldighed, ikke? Prøv ikke at være så sur? Fordi det er jo jeg har lyst til at sige til dig: Alle er jo ikke ligesom dig, vel? Vi er nogle, der er faktisk nogen, der godt kan lide at komme sent hjem også selvom ja også selvom der så er nogen, der vågner ved, at man lige vælter en lampe på vej ind.

TR Kirstein

I
me

me
me
me
my
I

me
me
my
my
I

me
me
me
I

we'll

me
me
me
I'll

My
I

ELVS
"Love tender"

Love tender,
love sweet,
never let go.
You have made life complete,
and love you so.

Love tender,
love true,
all dreams fulfilled.
I For darlin' love you,
and always will.

Love tender,
love long,
take to your heart.
For it's there that belong,
and never part.

Love tender,
love dear,
mine tell you are.
be yours through all the years,
till the end of time.

(When at last dreams come true
Darling this know
Happiness will follow you
Everywhere you go).

Indholdsfortegnelse

Forside af Anne Mortensen

Asger Schnack	Dialog	s. 3
Stine Bork Kristensen	Ida og Vilhelm	s. 4
Kirsten Nørgaard	De forsvundne boghandlere i Hongkong	s. 11
Robert Henningsson	Fire dialoger	s. 16
Hans Karup	Dialog mellem skole og hjem	s. 20
Anna Møller	Det, jeg mener, er (monolog for to)	s. 29
TR Kirstein	BABY SAYS HELLO/ GOODBYE	s. 31